

עפ"ג 14655/02/18 - מנתצר נירוך נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 14655-02-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מנתצר נירוך
ע"י ב"כ עו"ד פיראס דראושה

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיב

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט יצחק שמעוני) מיום 24.12.17 בת"פ

14655-02-18.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכניסה לישראל שלא כדין ונדון למאסר בפועל למשך 15 ימים, 3 חודשי מאסר על תנאי על העבירה בה הורשע וקנס בסך 5,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל וכנגד גובה הקנס.

2. ואלה המעשים: ביום 1.7.16 בשעה 01:23, באזור ג'בל מוכבר במזרח ירושלים, נכנס המערער לישראל ללא היתר.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער ולהסתפק בימי מעצרו ובקנס נמוך מזה שהוטל עליו. לטענתו, כתב האישום הוגש בשיהוי: העבירה בוצעה ביום 1.7.16, המערער נעצר לצרכי חקירה ושוחרר ביום 3.7.16, ואילו כתב עמוד 1

האישום הוגש ביום 2.2.17, מבלי שהיתה הצדקה עניינית לשיהוי זה. כמו כן, בזמן שחלף המערער לא ביצע כל עבירה נוספת. עוד נטען כי בית משפט קמא קבע את עונש המאסר בהתחשב בכך שהמערער הורשע בעבר בעבירה ביטחונית, מבלי להתחשב בכך שחלף זמן רב מעת ביצועה וכי נסיבות ביצוע העבירה דנן הינן שונות. מדובר בעבירה ביטחונית שבוצעה בשנת 2006, כשהמערער היה קטין וגזר הדין בעניינו ניתן בשנת 2009. מאז חלפו 12 שנים, במהלכן לא היתה למערער כל מעורבות נוספת בפלילים. אשר לגובה הקנס, נטען כי מתחם העונש ההולם שנקבע בהלכת אלהרוש הוא בין 0 ל - 2,000 ₪, כך שהקנס שגזר בית משפט קמא על המערער הינו חמור באופן בלתי מידתי. הוסף כי מדובר בעבירה ראשונה, הרשעתו הקודמת הנה משנת 2009. הנאשם נכנס לארץ לצורכי תפילה, כתב האישום הוגש 8 חודשים לאחר שחרורו, לא בוצעו עבירות נוספות ויש להסתפק בתקופת מעצרו בת 3 ימים והוגשה פסיקה התומכת בכך. לאחרונה הנאשם התחתן ולפני חודש נולדה לו בת.

ב"כ המשיבה הפנתה להרשעתו הקודמת של המערער, אז היה קטין, ונטען כי הלכת אלהרוש אינה חלה על מי שהנו בעל הרשעות קודמות. יש לדחות הטענה בדבר שיהוי שכן כתב האישום הוגש בחלוף 8 חודשים. בית משפט קמא לא שגה ואין מקום להתערב בהחלטתו, גם לא בעניין הקנס, שכן הלכת אלהרוש דנה בעבירה לצורכי פרנסה בלבד ולא במי שהורשע בעבר בעבירה על בטחון המדינה.

דין

4. המערער הינו תושב חברון, יליד 1989. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, אי ביצוע עבירות נלוות וכן העדר ביצוע עבירות נוספות בזמן שחלף. מאידך, לחובת המערער נזקפת העובדה שעבירת הכניסה לישראל שלא כדין הנה עבירה קלה לביצוע שאכיפתה קשה, היא פוגעת בערכים של הגנה על ריבונות המדינה על גבולותיה ועל הבאים בשעריה, והיא אף עלולה להעמיד בסכנה את שלום הציבור ובטחונו. בנסיבות המקרה דנן, המערער נכנס לישראל באישון לילה מבלי שהיה בידו היתר לכך. לחובתו של המערער נזקף גם עברו הפלילי, שאמנם חלפו למעלה מ - 8 שנים מעת שהורשע בדינו, אך מדובר בעבירה ביטחונית שביצע, באופן המעצים את הפגיעה בערכים המוגנים עליהם מגינה העבירה דנן, האוסרת על כניסה לישראל שלא כדין. באשר להלכת אלהרוש (רע"פ 3677/13), עליה נשען הסנגור בטיעונו, מדובר בהלכה העוסקת במתחם העונש ההולם בעניינו של מי שנכנס למדינת ישראל שלא כדין לצרכי פרנסה, עברו נקי, הוא לא הואשם בעבירות נלוות, וקובעת כי המתחם יכול שיתחיל ממאסר על תנאי. בעניינו, נוכח כך שהמערער שהה במעצר ימים ספורים ונוכח גובה הקנס שהוטל עליו, נראה כי יש מקום להורות על ביטול עונש המאסר בפועל ולהותיר גובה הקנס על מקומו. לפיכך, הערעור מתקבל במובן זה שעונש המאסר בפועל - יבוטל. הקנס יקוזז, כאמור בגזר דינו של בית משפט קמא, מפיקדון שהפקיד המערער והיתרה תושב לו.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד

